

Presentació de la LLISTA DE NOMS RECOMANATS D'AUCELLS EN L'ÀMBIT BALEAR

Bon vespre, amigues i amics: Només uns mots per a explicar la tasca feta entorn de la proposta de nomenclatura popular dels aucells de les Illes Balears.

De primer voldria remarcar una vegada més que aquesta llista era necessària. Com ja s'esmenta molt bé en la introducció de la proposta era mester triar d'entre la diversitat de noms populars aquell que identificàs millor cada una de les espècies o, en el cas de no tenir nom popular, era necessari triar un nom descriptiu adequat que fos també assumible per la comunitat científica. Les raons d'aquesta tasca són diverses: un major interès públic pels noms populars dels aucells de les Illes Balears, tant per part dels especialistes en ornitologia com per part dels simples afeccionats, les publicacions sobre el tema, l'ús que en fa la mateixa administració en relació a temes de caire ecològic, les campanyes escolars sobre coneixement del medi natural, etc.

Els criteris de la tria són també exposats en la introducció. D'entre la immensa diversitat de la nomenclatura popular s'han elegit aquells noms descriptius, vius, populars, genuïns que descriuen millor cada una de les espècies. En principi hem procurat triar els noms més estesos a la I.B. i sobretot aquells que són compartits amb la resta del domini lingüístic, però no hem dubtat tampoc a triar, en determinats casos, aquells noms especialment emblemàtics propis de les I.B. o d'alguna de les illes, sempre adoptant-ne la grafia més d'acord amb la normativa gràfica de la nostra llengua. També ens hem inclinat sobretot per aquells noms freqüents en el territori on abunda més l'espècie en qüestió i, d'altra banda, sempre hem preferit aquelles formes que puguin generar menys confusió. Gran part de les espècies duen al costat del nucli un nom sobrefegit normalment de caire descriptiu o d'origen que d'alguna manera n'explica qualche característica. Així, per exemple, la calàbria pot ésser petita (*Gavia stellata*) o grossa (*Gavia immer*); el soterí pot ésser gris (*Podiceps grisegena*), gros (*Podiceps cristatus*) i orellut (*Podiceps auritus*), etc.

La proposta que presentam no pretén anar en contra de la diversitat de la nomenclatura "en estat natural", que es dóna a nivell col·loquial local. La nostra pretensió és, simplement, resoldre un problema de nomenclatura popular ornitològica per a fer més àgil la intercomunicació de coneixements en relació amb els aucells en l'àmbit científic, didàctic i administratiu.

Voldríem amb aquesta proposta contribuir a fer conèixer i estimar una part de la fauna del nostre medi natural. També això és patrimoni i és senyal d'identitat, com ho és la llengua o el patrimoni cultural de caire urbanístic, arquitectònic, arqueològic, artístic o etnogràfic o el medi natural en general. Ens referim, en definitiva, a un mateix coneixement i a una mateixa lluita que ens interessa a totes i a tots. És la mateixa lluita per la dignitat d'un poble que vol avançar cap al futur en el progrés, però tenint en compte que tal cosa no es pot fer només des de l'egoisme, la barbàrie, la insolidaritat, la ignorància o, simplement, la beneitura, sinó des del respecte i consideració vers el medi natural i el patrimoni cultural, sigui quin sigui. I això no solament per raons estrictament historicistes i, diguem-ne patriòtiques, sinó també fins i tot pràctiques, des del punt de vista de la intel·ligència, del sentit comú i de la perspiciàcia en la visió de futur en el maneig de la cosa pública.

Joan Miralles i Monserrat
Departament de Filologia Catalana i Lingüística
General de la UIB